

**Przewodnik dla
zwiedzających wśród 10
specjalnych obiektów
Muzeum Beginaza
w Turnhout**

Witamy serdecznie w Muzeum Beginaza w Turnhout.

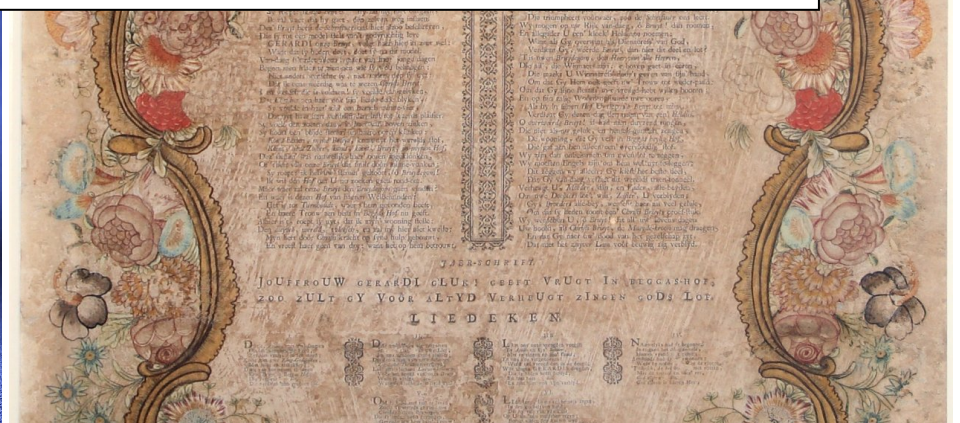
Beginaż ten powstał około roku 1300, uznawany jest za obiekt światowego dziedzictwa UNESCO. Pod koniec 17-tego wieku mieszkało tu mniej więcej 360 beginiek. W 1953 roku otwarte zostało to unikalne muzeum. W tym budynku przebywały wtedy jeszcze trzy begininki.

Ostatnia begininka z Turnhout zmarła w 2002 roku.

Zobaczcie codzienne i wyjątkowe życie beginiek z Turnhout...

Przewodnik ten prowadzi wśród wszystkich pokoi tego muzeum.

Specjalna uwaga poświęcona została ośmiu przedmiotom, jedno pomieszczenie (kuchnia) i ogród opisane zostają osobno. Przejdź obok recepcji do ostatniego pokoju.

POKÓJ 1 POKÓJ BEGI

W tym pokoju możecie obejrzeć film wprowadzający o Beginażu, film ten trwa 9 minut.

Pracownik muzeum włączy go dla Państwa.

POKÓJ 2 MERMANS POKÓJ

1 KORONA PROFESYJNA

Beginki to niezależne, inspirowane religijnie kobiety, które poświęcają swoje życie Bogu i mieszkają wspólnie beginażu. Beginki muszą być w stanie zapewnić sobie środki utrzymania. Są to niezamężne kobiety lub wdowy, zarówno mniej zamożne, jak i zamożne kobiety posiadające majątek. Po rocznym okresie próbnym w nowicjacie, zgodnie z uroczystym obrzędem, składają ślub czystości i posłuszeństwa, a nie ubóstwa. Następnie, w czasie tej uroczystości, nowo wpisane kobiety przyozdabiane zostają koroną profesyjną i białą chustą jako znak 'oblubienicy Chrystusa'. Beginki mogły opuścić beginaż, na przykład w momencie, gdy chciałyby wyjść za mąż.

Aby kontynuować prosimy o przejście z powrotem obok recepcji i przez szklany hol wejściowy.

POKÓJ 3 i 4

2 MOOS (MAŁA KUCHNIA) & KUCHNIA

To autentyczna lokalizacja, „kuchnia”, odzwierciedla codzienne życie beginiek: meble, kuchnia na węgiel drzewny służąca do pieczenia hostii i robótki ręczne.

Zobacz po prawej stronie piekarniki i żelaza do pieczenia hostii, lampę naftową (zwaną „smarkowym nosem”), XVIII-wieczną ścianę kaflową w kominku, dużą osłonę do gaszenia ostatniego tłącego się ognia i koszyk na zakupy na krześle. W beginażu wcześniej rozpoczęto robienie koronek. Spójrz również przez najstarszą szybę w Turnhout.

Naczynia stołowe przechowywane były na półce. Nierzadko bogate beginiki zatrudniały pokojówkę i mieszkały we własnym domu.

Te, które miały mniej szczęścia, mieszkały wspólnie razem w domu zwanym komunalnym. Pod stołem stoją piecyki na stopy, które umieszczone pod szerokimi spódnicami beginiek, zapewniały niezbędne ciepło.

POKÓJ 5 SALA SZPITALNA

3 ŚWIĘTA BEGA / szkoła flamandzka 1. połowa XVII wieku

Czy wychwalanie własnej rodziny nie zdarza się każdym czasie i miejscu?

W średniowieczu i XVI wieku szlacheckie dynastie wykazywały duże zainteresowanie świętymi z ich rodzin, aby podnieść prestiż dynastii. Święta Bega przedstawiana jest jako przodek Karola Wielkiego, sugeruje się, że Bega van Andenne (lub „z Brabancji”, VII wiek) jest początkiem żeńskiego ruchu beginek. Bega pochodzi z wybitnej rodziny.

Kiedy adoptowany syn zabija jej męża i musi ona przed nim uciekać, jeleni wskazuje jej drogę przez bród, przez niego ona ucieka. W ramach podziękowania Bega, jako wdowa, pielgrzymuje do Rzymu i ślubuje założyć klasztor i postawić siedem kościołów (z tyłu po prawej stronie obrazu). Bega przedstawiona jest w habicie beginek z koroną i herbem na stole. Odnosi się to do błędnego założenia, że Bega była księżną Brabancji.

POKÓJ 6 KAPLICA

Zadaszenie ozdobne (ok. 1700 r.) z baldachimem i ołtarzem.

POKÓJ 7 SKARBIEC

4 MODEL KOŚCIOŁA GROBU ŚWIĘTEGO / 1684

Bardzo niezwykłym przedmiotem z kolekcji jest ten model Grobu Świętego w Jerozolimie. Jest to zestaw, którego części można złożyć tak jak lego. Jest to drogi zestaw budowlany: wykorzystywane są cenne materiały, takie jak drewno cedrowe, kość słoniowa i masa perłowa. Zakon franciszkanów koncentruje się w szczególności na produkcji tych cennych, pięknych miniatur. Jest niezwykle, że towarzyszący mu list pielgrzyma został uratowany. Grobowiec w Jerozolimie jest nadal miejscem pielgrzymek dla chrześcijan, ale także miejscem podziału, w którym kościołem administruje sześć wspólnot kościelnych.

5 TOREBECZKI Z RELIKWIAMI / XIV - XVI wiek

Sposób sznurowania i wiązania tych dwóch małych torebek jest wyjątkowy. Przez to zdradzają swój wiek, te aksamitne i jedwabne torebki należą do najcenniejszych przedmiotów w muzeum.

Potrzeba relikwii (pozostałości świętych) powstała, ponieważ wierzący nie mają odwagi zwracać się bezpośrednio do Boga.

Wierzący czasami umieszczają relikwie w pięknych relikwiarzach. Oryginalne biologiczne źródła barwników zostały zidentyfikowane podczas renowacji tych torebek: pochodzą one z rzadkich owadów czerwców, pochodzących z odległych miejsc.

6 SOLNICZKA

Sól wcześniej nie wszędzie była dostępna i dlatego jest cennym produktem. Status kogoś można było zaobserwować, jeśli chodzi o miejsce przy stole w odniesieniu do postawionej tam soli. Sól jest zatem produktem luksusowym, to wyjaśnia, dlaczego nie pokazano tutaj zwykłej solniczki z solą stołową, ale prawdziwe arcydzieło złotnictwa: cylindryczna solniczka z solą na trzech orłach z rozpostartymi skrzydłami. Po boku płaskorzeźba z pagórkowatym krajobrazem i biblijną sceną ofiary Abrahama, dramatyczną historią ojca proszonego o poświęcenie własnego syna. Ta solniczka jest jedynym znanym dziełem autorstwa złotnika z Antwerpii Geeraert'a de Rasier w Południowych Niderlandach.

POKÓJ 8 SALA RADNA

Być może najpiękniejszy pokój w muzeum, wykorzystywany przez beginki do przyjmowania odwiedzin i organizowania uroczystości. Tutaj również beginki były upominane przez matkę przełożoną za drobne lub poważne błędy.

POKÓJ 9 POKÓJ PANNY DE BOER

7 PROCESSIONALE / około roku 1550

Kolejną absolutną atrakcją kolekcji jest ta XVI-wieczna Processionale – księga z pieśniami na procesje kościelne. Rękopis muzyczny zawiera pieśni gregoriańskie, które beginki śpiewały na procesjach w niedziele i święta. Księga jest unikalnym obiektem, ponieważ odzwierciedla lokalne zwyczaje, była ona aktywnie wykorzystywana przez beginki z Turnhout przez prawie cztery stulecia. Rękopis oprawiony jest w skórzaną okładkę i zawiera ręcznie pisane partytury na pergaminie. Jest faktem, że został ona wykonana specjalnie dla Beginaża w Turnhout, wynika z miniatury stojącej obok piosenki na uroczystość Podwyższenia Krzyża (Kościół Świętego Krzyża w Beginażu). Tylko procesja we wrześniu została zachowana jako dobry przykład niematerialnego dziedzictwa.

POKÓJ10 POKÓJ MATKI PRZEŁOŻONEJ

8 WIERSZ POCHWALNY / 1763

Od końca XVII wieku wiersze pochwalne pisano na prawie każdej uroczystości u beginek. Ten wiersz pochwalny dedykowany jest Marii Annie Gerardi, odnosi się do profesji, najważniejszego momentu w życiu beginki. Tekst odnosi się również do mistycyzmu weselnego, charakterystycznego dla beginek: „Oblubienico, przyjdź do mojego ogrodu”.

Ten wiersz jest starannie wykonany i bogato zdobiony. U góry widzimy świętą Begę, obdarowaną koroną i książką. Została ona patronką żebraków w XVII wieku. Wiersze pochwalne i pieśni radosne często opisują pozytywne cechy celebrowanej beginki. Wiersze pisane były również na jubileusze, zarówno dla beginek, jak i kapłanów.

POKÓJ10 POKÓJ MATKI PRZEŁOŻONEJ

9 FIGURKA ŚWIĘTEJ KATARZYNY ALEKSANDRYJSKIEJ / XVI WIEK

Bardzo uczona kobieta, żyła około 300 lat po Chrystusie , tak znana jest Katarzyna.

W wieku 15 lat zna już na pamięć dzieła filozofa Platona. Nawraca się na chrześcijaństwo i składa ślub czystości. Cesarz Maksencjusz zakochuje się w niej, ale Katarzyna odrzuca jego zaloty.

Cesarz chce połamać ją kołem, ale uderza w nie piorun i ono pęka. Inne próby zabicia jej nie powiodły się. W końcu zostaje ścięta.

Na znak jej duchowego zwycięstwa nad cesarzem figura ta przedstawia Katarzynę z Maksencjuszem u jej stóp. Ponieważ Katarzyna uważa się za mistyczną oblubienicę Chrystusa, zostaje pierwszą patronką żebraków. Jest także patronką Beginąža w Turnhout.

NA ZEWNĄTRZ: OGRÓD BEGINAŻA

10 OGRÓD ZIOŁOWY (PRZED WEJŚCIEM) I OGRÓD WEWNĘTRZNY

Podobnie jak wiele klasztorów, beginki mają ogród ziołowy i kwiatowy. Najstarszym znanym ogrodem klasztornym w Europie jest ogród św. Gallena (Szwajcaria). Zioła były używane w potrawach lub używano ich do produkcji leków i z nich wytwarzano również maści. Kwiaty rosnące w ogrodzie mają symboliczne znaczenie: biel oznacza czystość, silnie pachnące kwiaty odpędzają zło. Drzewa owocowe, których gałęzie sięgają nieba, są znakiem boskiej obecności. Fontanna odnosi się do wody, jako źródła wszelkiego życia, do wiary, jako duchowego źródła życia beginek. Zimozielony bukszpan symbolizuje stałość.

W ogrodzie wewnętrznym zwracają uwagę zabytki:

1. nagrobek w murze po lewej stronie (beginki Elisabeth Oyen, zmarła w 1480 r.)
Jest najstarszym znanym nagrobkiem w Turnhout;
2. dwa filary (z ogrodzenia wokół Kościoła Św. Piotra na Rynku);
3. łuk z tylnej części domu pastora Mermansa (dawna brama dla konia i wozu);
4. biały krzyż nad grzbietem tylnego budynku (ochrona przed złem: diabłami, czarownicami i zjawiskami naturalnym, takimi jak grzmot i pioruny).

Ogród ziołowy i ogród były zamknięte. W kontekście religijnym taki zamknięty dziedziniec jest mistycznym ogrodem, miejscem medytacji, tęsknoty za wyższym, miejscem w, którym beginki były w pobliżu swego „niebiańskiego oblubieńca”.

1 POKÓJ BEGI

2 MERMANS POKÓJ

3 MOOS (MAŁA KUCHNIA)

4 KUCHNIA

5 SALA SZPITALNA - ŚWIĘTA BEGA

6 KAPLICA

7 SKARBIEC

MODEL KOŚCIOŁA GROBU ŚWIĘTEGO

TOREBECZKI Z RELIKWIAMI

SOLNICZKA

8 SALA RADNA

9 POKÓJ PANNY DE BOER - PROCESSIONALE

10 POKÓJ MATKI PRZEŁOŻONEJ

WIERSZ POCHWALNY

FIGURKA ŚWIĘTEJ KATARZYNY ALEKSANDRYJSKIEJ

vzw "De Vrienden van het Begijnhof van Turnhout"